



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Hvbaldo Episcopo In Archiepiscopum Ravennatem electo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

missa per censuram ecclesiasticam appellatione remota iustitia mediante compellant. Datum Laterani 1x. Kal. Februarij, anno undecimo.

Scriptum est ipsis super hoc.

ATHENIENSI ARCHIEPISCOPO.

*Epist. 246.
De residentia
Canonicorum.*

Proposuisti nobis in nostra praesentia constitutus quod quidam Ecclesiae tuae Canonici nolunt Atheniensi Ecclesiae, prout tenentur, personaliter deservire. Quare dicta Ecclesia divinis officiis plurimum defraudatur. Ne igitur dicti Canonici ex hoc commodum valeant reportare ac dicta Ecclesia debito servitio defraudetur, praesentium tibi auctoritate concedimus ut ipsos per censuram ecclesiasticam appellatione remota tibi compellere liceat ad debitam in ipsa Ecclesia residentiam faciendam. Datum Laterani &c. ut supra.

NAZORESCENSI ELECTO.

*Epist. 247.
Super eodem.*

Proposuisti nobis in nostra praesentia constitutus quod quidam Ecclesiae Nazorescensis Canonici nolunt eidem Ecclesiae, prout tenentur, personaliter deservire &c. *ut in alia.* Datum Laterani viii. Kal. Februarij anno undecimo.

HELIENSI EPISCOPO.

*Epist. 248.
De Praeceptore
Ecclesiae London.
Cap. Cum olim. De consuetudine.*

Cum olim venerabilis frater noster Londoniensis Episcopus nostris auribus intimasset quod in sua Ecclesia proposuerat statuere Praeceptorem, certum redditum assignaturus eidem sine laesione cuiusquam, nos ejus precibus inclinati licentiam ei concessimus Praeceptorem hujusmodi ordinandi, dummodo in conferendis sibi redditibus nulli praedictum inferretur, nihilominus statuentes ut Praeceptor taliter institutus in sessionibus, processionibus, & aliis illam haberet in Londoniensi Ecclesia dignitatem quam habent alij Praeceptores in aliis Ecclesiis Anglicanis. Postmodum autem nostris fuit auribus intimatum quod licet idem Episcopus dilectum filium B. in eadem instituisset Ecclesia Praeceptorem, quod tamen a nobis fuerat de praebata dignitate statutum biennio jam elapso exequi non curarat. Quapropter tibi dedimus in mandatis ut illud sublato cuiuslibet contradictionis & appellationis obstaculo exequi non proponeres, contradictores per censuram ecclesiasticam compescendo. Noviter vero dilecti filij Decanus & quidam alij personatus habentes in Ecclesia memorata suam nobis transmissere querelam quod cum

per Anglicanas Ecclesias consuetudines sint diversae, ac quidam Cantorum minorum, quidam vero majorem habeant dignitatem, nec possint dignitates eorum, cum sint vel variae vel repugnantes, convenire simul in unam, is qui noviter est institutus in Ecclesia Londoniensi Praeceptor, non contentus eo quod habere potest sine praedictorum aliorum, occasione litterarum nostrarum quasdam ipsius Decani & aliarum personarum ejusdem Ecclesiae dignitates sibi nititur in eorum praedictum arrogare. Quocirca fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus quatenus si secundum diversas locorum consuetudines diversos habere noveris Praeceptores in Anglicanis Ecclesiis dignitates, jandictum Praeceptorem illam habere facias in Londoniensi Ecclesia dignitatem eaque appellatione remota permanere contentum quam rationabilibus & approbatis consuetudinibus ejus salvis sine alieno praedictum poterit obtinere. Datum Laterani 11. Non. Februarij, pontificatus nostri anno undecimo.

**HVBALDO EPISCOPO IN
Archiepiscopum Ravennatem electo.**

Post translationem tuam ad Ecclesiam Ravennatem cum dilecti filij Praepositus, Canonici, Abbates, & Primicerij Faventini totiusque civitatis clerus, sicut per litteras eorumdem accepimus, in dilectum filium I. Presbyterum Canonicum Faventinum liberam eligendi auctoritatem unanimiter contulissent, ipse sancti spiritus gratia invocata dilectum filium Ioachim sancti Fridiani Lucani Canonicum, olim Episcopum Serzenatem, in Faventinum Episcopum postulandum elegit, per cuius sollicitudinem circumspicendam, qui primò Canonicus & postea Praepositus in Faventina Ecclesia fuit laudabiliter conversatus, multiplicia sperantur eidem Ecclesiae commoda proventura. Porrò a dilecto filio sancti Fridiani Priore super hoc requisito & obtento consensu, Praepositus & alij supradicti postulationem eandem approbari a nobis humiliter petierunt. Verum postulationi hujusmodi videbatur Concilij Constantinopolitani capitulum prima facie obviare, in quo statutum esse dinoscitur ut quicumque de pontificali dignitate ad monachorum vitam & poenitentiae locum descenderit, nequaquam ulterius ad pontificatum resurgat. Vnde contra dictum Concilium, cum sit unum ex quatuor princi-

*Epist. 249.
Vt Faventis
Ecclesiae Episcopum
eligatur.
Cap. Post translationem.
De monachis.
Vide infra
epist. 271.*

*Vide lib. 5.
Conc. lat. 6.
imp. cap. 24.
§. 11.*

palibus, quæ sicut quatuor evangelia catholica Ecclesia veneratur, nullatenus videbatur eadem postulatio admittenda. Ceterum speciales quidam casus inveniuntur in quibus, prædicto Concilio non obstante, is qui vitam monachalem elegit, licet rursum potest ad episcopatum assumi. Si enim quisquam persecutionis rabie fervente vel præpediente in valetudine corporis, cum proficere nequeat in regimine pastoralis, de superioris auctoritate ad monasticam vitam descendat, persecutionis vel ægritudinis impedimento cessante ad episcopalem resurgere poterit dignitatem. Item si quis propter litterarum defectum, ne tamquam cæcus præbeat cæco ducatum, locum regiminis auctoritate apostolica deserendo ad otium se contulerit monachale, ac per exercitium lectionis scientiæ receperit margaritam, poterit proculdubio denuo vocatus à Domino cathedram reascendere pastorem. Rursus si quis cupiditate parentum, eo tamen penitus ignorante, fuerit episcopatum adeptus, & hoc comperto, episcopatum ipsum de licentia superioris dimittens, observantiam elegerit regularem, etsi ad eundem episcopatum redire postmodum nequeat juxta canonicas sanctiones, ad alium tamen licet poterit reassumi. Quamquam autem in iis & consimilibus casibus is qui episcopatu dimisso vitam monasticam eligit resurgere valeat ad officium pastorale, nihil tamen in hujusmodi casibus contra præscriptum intelligitur Concilium attentari, quod in eo loquitur casu, cum propter aliquod crimen episcopatum quis deserens, ad vitam monasticam pœnitentiæ causa descendit. Unde quidam in eo casu loqui dixerunt capitulum supradictum, cum quis pro crimine de quo convictus fuerit vel confessus ab episcopali dignitate depositus, in monasterio exitit ad pœnitentiam agenda inclusus, vel cum aliquis propter grave crimen, pro quo episcopatum retinens pœnitentiam dignè agere non valebat, cedendi obtenta licentia vitam monachalem elegit, aliis asserentibus sic intelligendum esse præscriptum capitulum ut per se resurgere nequeat, id est, repeterere quasi debitum quod tali modo dimisit, quamquam eligi possit, præsertim si locum tantum & non ordinem resignavit. Cum ergo nobis plenè constare nequiverit ob quam causam prædictus Ioachim olim episcopatu cessarit, cum in nostris litteris super hoc transmisissis eidem

hoc solummodo exprimat quod nos litteris super sua resignatione receptis ejus propositum in Domino commendantes quod temporali honori salutem animæ præponebat, eundem absolvimus ab onere sollicitudinis pastoralis, quamquam per quendam sancti Fridiani Canonicum nobis nuperrimè sit suggestum quod idcirco dictus Ioachim cedendi licentiam postulabat quoniam ad notitiam ejus pervenerat quod quidam parentes ipsius ut eligeretur in Episcopum quædam dederant, licet pauca, fraternitati tuæ præsentium auctoritate mandamus quatinus inquisita super iis diligentissimè veritate, si tibi constiterit quod propter aliquam ex præmissis causis seu consimilibus idem Ioachim episcopatu cessarit memorato, tu auctoritate nostra sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, dummodo necessitas & utilitas id exposcat, licentiam ei tribuas accedendi ad regimen Ecclesiæ Faventinæ; maximè si veritate subnitiur quod tam præfati Præpositus & Canonici Faventini quam Prior & Capitulum sancti Fridiani nobis suis litteris expresserunt, quod videlicet dictus Ioachim loco tantummodo cessarit, & non ordini vel etiam dignitati. Tunc enim esset vehementissimè præsumendum quod non propter crimen ab eo commissum causa pœnitentiæ peragenda ad vitam migraverit regularem, præsertim cum apostolica sedes post cessionem multò minùs quam ante permisisset eidem tali crimine irretito in pontificali ordine ministrare. Alioquin, cum durum nimis existeret contra tam solemne Concilium hujusmodi postulationem admittere, Præposito & Canonicis memoratis injungas ut aliam personam idoneam sibi eligant in pastorem. Datum Laterani iv. Idus Februarij, pontificatus nostri anno undecimo.

ABBATI ET CANONICIS
Dominici Templi.

Sacro sancta Romana Ecclesia devotos & humiles filios ex assuetæ pietatis officio propensius diligere consuevit, & ne pravorum hominum molestiis agitentur, eos, tamquam pia mater, suæ protectionis munimine confovere. Eapropter, dilecti in Domino filij, devotionem quam erga beatum Petrum & nos ipsos habere noscimini attendentes, personas vestras cum omnibus bonis tam ecclesiasticis quam mundanis quæ in præsentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum jus-

Epist. 250.
Suscipiuntur
sub protectione
apostolicæ
sedis.